

Sag anlagt den 19. december 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-458/00)

(2001/C 45/26)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 19. december 2000 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Hans Støvlbæk, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Joselle Adda, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, samme tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 2, 6 og 7 i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾, og artikel 1, litra f), sammenholdt med punkt R1 i bilag II.B i direktiv 75/442/EØF om affald⁽²⁾.
2. Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Efter Kommissionens opfattelse fremgår det af punkt R1 i bilag II.B, som der henvises til i artikel 1, litra f), i direktiv 75/442/EØF, at ikke blot hovedanvendelse som brændsel, men også brug af affald som en del af ethvert andet middel til energifremstilling i henhold til fællesskabsretten må betegnes som en nyttiggørelsesoperation, og at dette gælder et forbrændingsanlæg, selv når dette hovedsagelig eller udelukkende anvendes til forbrænding af husholdningsaffald uden forbindelse med nogen industriel fremstillingsproces, når det nævnte anlæg kan indvinde/nyttiggøre en væsentlig del af energien i det forbrændte affald. Kommissionen forkaster navnlig argumentationen om, at der er tale om en bortskaffelsesoperation (her en »forbrænding på landjorden«, som omhandlet i punkt D 10 i bilag II.A til direktiv 75/442/EØF). Definitionerne på »forbrændingsanlæg« i direktiv 89/369/EØF, 89/429/EØF og 94/67/EF er nemlig i overensstemmelse med det formål at beskytte miljøet mod gener fremkaldt af forbrænding af affald som sådan, såvel i tilfælde, hvor forbrændingen må betegnes som bortskaffelsesoperation, som i tilfælde, hvor den falder ind under nyttiggørelse, da ingen af disse direktiver nærmere bestemmer, om den forbrænding, som de omhandler, er en nyttiggørelses- eller en bortskaffelsesoperation.

⁽¹⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

Sag anlagt den 21. december 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-460/00)

(2001/C 45/27)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 21. december 2000 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Marie Wolfcarius og Maria Patakia, begge Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 96/48/EG af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog⁽¹⁾, subsidiært idet den ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 249, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab er direktiver med hensyn til det tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som de rettes til.

I henhold til traktatens artikel 10, stk. 1, skal medlemsstaterne træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, som er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af traktaten eller af retsakter fra Fællesskabets institutioner.

Den Helleniske Republik bestrider ikke, at den er forpligtet til at træffe foranstaltninger med henblik på at efterkomme det ovennævnte direktiv.

Kommissionen konstaterer, at Den Helleniske Republik hidtil ikke har truffet egnede foranstaltninger med henblik på fuldstændigt at inkorporere det omhandlede direktiv i græsk ret.

⁽¹⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6.